

Uzasadnienie

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie Sektorowej Ramy Kwalifikacji w sektorze turystyka stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 64, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Ustawa ustanowiła Polską Ramę Kwalifikacji (PRK), W PRK wyróżnia się 8 poziomów określonych przez ogólne charakterystyki efektów uczenia się. PRK ma służyć do klasyfikowania kwalifikacji włączonych do ZSK według poziomów, co umożliwi porównywanie (odnoszenie) kwalifikacji z różnych dziedzin w kraju i w wymiarze międzynarodowym. Podstawą dla przypisania poziomu PRK do kwalifikacji jest porównanie efektów uczenia wymaganych dla kwalifikacji z charakterystykami poziomów PRK (dokonywane przez zespół ekspertów zgodnie z opisaną w prawie procedurą).

Unikatowym rozwiązaniem zastosowanym w Polsce jest wprowadzenie charakterystyk poziomów PRK o różnym stopniu szczegółowości:

- charakterystyk uniwersalnych (pierwszego stopnia), które dotyczą wszystkich rodzajów kwalifikacji - stanowiących załącznik do ustawy,
- charakterystyk drugiego stopnia, typowych dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach: edukacji ogólnej (poziomy 1-4), szkolnictwa wyższego (poziomu 6-8), kształcenia i szkolenia zawodowego (poziomu 1-8) oraz charakterystyki poziomu 5 typowej kwalifikacji uzyskiwanych po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4 – określonych w drodze rozporządzeń.

Charakterystyki pierwszego i drugiego stopnia stanowią spójną całość. Należy czytać je łącznie, by w pełni zrozumieć specyfikę poszczególnych poziomów.

Dodatkowo ustawa przewiduje tworzenie Sektorowych Ram Kwalifikacji (SRK). Zgodnie z art. 2 pkt 19 ustawy stanowią one „opis poziomów kwalifikacji funkcjonujących w danym sektorze lub branży; poziomy Sektorowych Ram Kwalifikacji odpowiadają odpowiednim poziomom Polskiej Ramy Kwalifikacji”. SRK są więc rozwinięciem PRK pod kątem potrzeb określonych branż (dziedzin działalności). Sektorowe ramy kwalifikacji mają stanowić swoisty „pomost” pomiędzy charakterystykami PRK typowymi dla kwalifikacji nadawanych w systemie kształcenia i szkolenia zawodowego a opisami poszczególnych kwalifikacji funkcjonujących w danym sektorze lub branży.

Tworzenie sektorowych ram kwalifikacji jest domeną zainteresowanych środowisk. Jednocześnie, zgodnie z art. 11 ustawy, SRK mogą być włączone do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji. Zgodnie z art. 11 ust. 4 ustawy włączenie to dokonywane jest na wniosek ministra właściwego dla danej branży lub sektora w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.

Pismem z dnia 24 sierpnia 2016 r. (DT-IV/5311/5/201/4) Minister Sportu i Turystyki wystąpił do Ministra Edukacji Narodowej z wnioskiem o włączenie do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji Sektorowej Ramy Kwalifikacji dla sektora turystyka (dalej „SRKT”) oraz

Sektorowej Ramy Kwalifikacji w Sporcie. Ramy te powstały w ramach projektu PO KL „Opracowanie założeń merytorycznych i instytucjonalnych wdrażania Krajowych Ram Kwalifikacji oraz Krajowego Rejestru Kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie”, zrealizowanego przez Instytut Badań Edukacyjnych (IBE) w Warszawie.

Zgodnie z § 1 w związku z § 3 rozporządzenia do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji włącza się Sektorowe Ramy Kwalifikacji w sektorze turystyka (SRKT), składające się z czterech ram dla następujących branż:

- 1) hotelarstwo – obejmującą charakterystyki poziomów 2-6 i stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) gastronomia – obejmującą charakterystyki poziomów 2-6 i stanowiącą załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- 3) organizacja turystyki – obejmującą charakterystyki poziomów 3-6 i stanowiącą załącznik nr 3 do rozporządzenia,
- 4) pilotaż, przewodnictwo i animacja czasu wolnego – obejmującą charakterystyki poziomów 3-6 i stanowiącą załącznik nr 4 do rozporządzenia.

Podział sektora na branże związany był z efektami analizy wskazującej na istnienie na tyle znaczących różnic, w szczególności w odniesieniu do wiedzy i umiejętności niezbędnych do pracy w tych obszarach, że stworzenie jednej ramy, która mogłaby te różnice uwzględnić, wiązałoby się z koniecznością opracowania jej charakterystyk na bardzo dużym poziomie ogólności - taki samym, jak w przypadku charakterystyk „zawodowych” PRK, co uczyniłoby taką ramę sektorową narzędziem, które nie spełnia swojej funkcji.

Określenie poziomów charakterystyk dla poszczególnych ram było rezultatem procesu identyfikacji kompetencji kluczowych dla danej branży, pogrupowanych następnie wg kryterium stopnia ich zaawansowania. Pogrupowanie wybranych zadań wg tak rozumianego stopnia ich złożoności pozwoliło na określenie liczby poziomów dla poszczególnych ram, poprzez wskazanie tych poziomów PRK, które są lub powinny być przypisane kwalifikacjom funkcjonującym w danym sektorze/branży z uwagi na złożoność i kontekst wykonywanych w nim zadań.

Konsekwencją rozumienia charakterystyk SRKT jako rozwinięcia charakterystyk PRK jest odwzorowanie w jej strukturze struktury PRK, a więc zastosowanie w niej podziału efektów uczenia się wg kategorii takich jak: wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne, co odpowiada treści upoważnienia ustawowego (art. 11 ust. 5 pkt 3 ustawy). Zgodnie z art. 2 pkt 19 ustawy poziomy SRKT odpowiadają odpowiednim poziomom PRK.

§ 2 rozporządzenia stanowi wykonanie art. 11 ust. 5 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym rozporządzenie włączające SRK do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji powinno określać m.in. „podstawowe rodzaje działalności, do których wykonywania przygotowują kwalifikacje, do których odnosi się Sektorowa Rama Kwalifikacji.” Zostały one określone w odniesieniu do zadań realizowanych w ramach zawodów i specjalności, określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 645, z późn. zm.), które określa klasyfikację zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy z uwzględnieniem

zawodów i specjalności występujących na rynku pracy. Kwalifikacje, do których odnosi się Sektorowa Rama Kwalifikacji w sektorze turystyka, przygotowują do wykonywania działalności usługowej, w tym zarządczej, koordynacyjnej, specjalistycznej, doradczej oraz pomocniczej w branżach wskazanych w rozporządzeniu, w ramach zawodów i specjalności wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Do projektu rozporządzenia Minister Rozwoju i Finansów zgłosił uwagę dotyczącą uzupełnienia OSR o informację dotyczącą ewaluacji efektów projektu i jego wpływu na rynek pracy. Uwaga została uwzględniona.

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Jednocześnie odnosząc się do § 12 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) należy stwierdzić, że projekt rozporządzenia uwzględnia regulacje, w stosunku do których nie ma możliwości, aby mogły być podjęte za pomocą alternatywnych środków.

Problematyka uregulowana w projekcie rozporządzenia nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej. Projekt nie wymagał przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Edukacji Narodowej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204).

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).